

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně:

K. H.

bytem P.

zastoupená: JUDr. Vlastimilou Kaufmannovou, advokátkou

AK Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2018 č.j. RN-895 124 0155-42091-ŠB

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 1. 8. 2018 č.j. RN-895 124 0155-42091-ŠB se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Vlastimily Kaufmannové, advokátky.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. R-18.5.2018-426/895 124 0155 ze dne 18. 5. 2018. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žalobkyni snižuje od 16. 6. 2018 výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 3. 2018 již žalobkyně není podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. invalidní pro invaliditu druhého stupně. Podle tohoto posudku byla žalobkyně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. uznána od 28. 3. 2018 invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35 %.
2. V žalobě žalobkyně uvedla, že nezákonnost napadených rozhodnutí (I. a II. stupně) spatřuje v tom, že druhoinstanční rozhodnutí nemá oporu v zákoně ani v dokumentaci, zdravotní stav žalobkyně posuzovali lékaři, kteří nemají specializaci na nemoci ORL a rozhodnutí prvoinstanční bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť posudek při prvním, rozhodování konstatuje, že stav když existuje oboustranná hluchota, nelze odstranit a míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nemění. Žalobkyně rovněž namítala, nesprávný výklad a nesprávné posouzení jejího zdravotního postižení.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.
4. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 5. 2018 č.j. R-18.5.2018-426/895 124 0155, námitky žalobkyně ze dne 12. 6. 2018, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 1. 8. 2018 č.j. RN-895 124 0155-42091-ŠB. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 27. 2. 2019 č.j.: 2018/4067-PH.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 27. 2. 2019 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
6. Při jednání konaném dne 29. 4. 2019 k závěrům posudku neměla připomínky ani zástupkyně žalobkyně, ani zástupkyně žalované.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
11. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného neurologa podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně, mimo jiné uvedla, že žena ve věku 29 let „je postižena dle sdělení ORL lékařů vzácným druhem sluchové vady, která nemůže být odstraněna kochleárním implantátem, ale není ani pro běžnou ústní komunikaci uspokojivá při použití předepsaných sluchadel, jedná se o těžkou basokochleární nedoslýchavost perceptivního typu. Zavádějící je dobrá výslovnost posuzované, protože onemocnění se postupně vyvíjelo až později v dětství (od 8 do 17 let – předcházely časté ušní záněty), v 17 letech již byla konstatována hraniční praktická hluchota. Ztráta sluchu dle Fowlera je stacionární, vlevo 80,2 %, vpravo 87,6 %, takže celková ztráta činí 82 %. Kromě každodenního použití sluchadel je nutné komunikovat z přímého úhlu za účelem dobré zrakové kontroly. Další problematikou je progredující nitroušní tinnitus, projevující se jako dunění, který je zcela léčebně neovlivnitelný a takřka každodenní, a stále častější závrativé stavy (potencované při neurotizaci i v rámci vervigo cervicalis) spojené až s nauzeou, v rámci vestibulárního syndromu ORL původu. Tinnitus způsobuje horší soustředěnost, takže se po celou dobu jeho trvání zhoršuje vnímání sluchových podnětů, a to jak řeči, tak dalších zvuků (nevnímá zvonění telefonu, klepání na dveře, atd.), to vyvolá zmátek, nervozitu, pocity frustrace, což zasáhne i do spánkového rytmu a omezuje její sociální aktivity, které tak většinou vypustí ze svého programu. Všechny dosavadní pracovní aktivity musely být ukončeny z důvodu nezpůsobilosti pro práci potřebného rozsahu komunikace. Převážně na vertebrogenním podkladě, ale rovněž s neurotickým podílem, vznikají časté bolesti hlavy a za krkem, - jedná se o cervikokraniální syndrom. PK MPSV jistě souhlasí, že se nejedná o úplnou oboustrannou hluchotu, jak bylo mylně posouzeno (zřejmě z důvodů proklientských) při prvotním prvoinstančním posouzení v roce 2015. De facto se jedná o praktickou hluchotu na pravé straně a na straně levé o těžkou nedoslýchavost, s odkazem však na charakter a léčebnou neovlivnitelnost postižení

hodnotí PK MPSV stav jako srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v kapitole VIII., odd. A, položce 1 (praktická hluchota oboustranná) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky navyšuje o dalších 10 % pro doprovodnou symptomatiku (vertigo, tinnitus), tenzní a vertebrogenní cefaleu a pro neurotizující tendence onemocnění. Jedná se tak dle posouzení PK MPSV skutečně o 50 % míru poklesu pracovní schopnosti.“

12. Z posudku posudková komise MPSV ČR v Praze ze dne 27. 2. 2019 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.
13. Posudek PK MPSV ČR z 27. 2. 2019 č.j.: 2018/4067-PH považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
14. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobkyně advokátkou ve výši 3.000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1.000,- Kč a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Celkem činí náhrada nákladů řízení 3.900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně